

METODICA PREDĂRII LIMBILOR

ÎNVĂȚĂMÂNTUL POLITEHNIC ÎN ȘCOALA MEDIE ȘI SARCINILE PREDĂRII UNEI LIMBI STRĂINE¹⁾

DE

I. V. KARPOV

În « Directivele Congresului al XIX-lea cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955 » s'a pus următoarea sarcină: « Pentru ridicarea continuă a însemnătății școlilor teoretice în ceea ce privește educația socialistă și pentru a se asigura absolvenților școlii medii condițiile unei alegeri libere a profesiunii, să se treacă la realizarea învățămîntului politehnic în școala medie și să se ia măsurile necesare pentru trecerea la învățămîntul politehnic general »²⁾.

Realizarea acestei sarcini este, după indicația lui I. V. Stalin, una din cele trei condiții prealabile de bază ale trecerii la comunism. « Trebuie — arată el — în al treilea rând, să ajungem la o asemenea creștere a nivelului cultural al societății care să asigure tuturor membrilor societății dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai dezvoltării sociale, pentru ca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare »³⁾.

De ce este necesar pentru realizarea acestei condiții? « Ar fi greșit să se creadă că se poate atinge o atât de serioasă creștere a nivelului cultural al membrilor societății, fără schimbări serioase în situația actuală a muncii. Pentru

¹⁾ Din « Inostrannîe iazîki v škole » nr. 1 1953.

²⁾ « Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S. », ed. P.M.R. 1952, p. 40.

³⁾ I. Stalin, Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S., Editura pentru literatură politică, ediție legată, 1952, p. 75.

aceasta trebuie, înainte de toate, să se reducă ziua de muncă cel puțin până la 6, iar apoi și până la 5 ore. Aceasta este necesar pentru ca membrii societății să obțină destul timp liber, necesar pentru obținerea unei culturi multilaterale. Pentru aceasta trebuie, apoi, să se introducă învățământul politehnic general obligator, necesar pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie ținuiți pe toată viața de o singură profesiune oarecare. Pentru aceasta trebuie apoi să se îmbunătățească în mod radical condițiile de locuit și să se ridice salariul real al muncitorilor și funcționarilor cel puțin de două ori, dacă nu mai mult, atât prin sporirea directă a salariului în bani, cât și, mai ales, prin continua reducere sistematică a prețurilor la obiectele de larg consum»¹.

Sarcina realizării învățământului politehnic în școala medie necesită reorganizarea predării multor discipline școlare, printre care și a predării limbilor străine. La realizarea acestei reorganizări trebuie să fie atrași toți profesorii de limbi străine învecinate cu metoda de predare a limbilor.

Învățământul politehnic în concepția întemeietorilor marxismului înseamnă legătura învățământului cu munca productivă, cunoașterea de către elevi a principiilor științifice generale ale producției și însușirea abilităților și deprinderilor de folosire practică a celor mai simple instrumente de muncă. V. I. Lenin, în nota sa asupra raportului Comisariatului poporului pentru Instrucțiune, la sesiunea a treia a Comitetului Central Executiv, legislatura a VII-a din Septembrie 1920, a subliniat că «principiul politehnic nu necesită să se învețe toate, dar cere învățarea bazelor industriei în general».

În cuvântarea sa la consfătuirea pe întreaga Rusie asupra problemelor activității din afara clasei și a celei extrașcolare, Ministerul Instrucțiunii R.S.F.S.R., I. A. Kairov, a remarcat că acum problema politehnizării capătă o importanță foarte actuală și că înaintea școlii sovietice se află acum sarcina nu numai de a-i înarma pe elevi cu cunoștințele sistematice și tehnice ale bazelor științelor, dar și de a arăta elevilor cum se folosesc aceste cunoștințe în activitatea de producție a oamenilor, de a-i învăța să aplice ei singuri în practică cunoștințele teoretice căpătate, de a-i înarma cu abilitățile și deprinderile practice.

De aceea, la rezolvarea problemei despre învățământul politehnic în școala medie de cultură generală, legătura teoriei cu practica trebuie să se înțeleagă într'un sens mai larg și generalizat, deoarece numai cu această condiție elevii își însușesc într'adevăr abilitățile și deprinderile de a aplica bazele științelor pe care le asimilează la rezolvarea oricărei probleme practice, legate de munca productivă, printre care și în domeniul producției.

¹ I. Stalin, Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S., Editura pentru literatură politică, ediție legată, 1955, p. 76.

Valoarea acestor abilități și deprinderi constă în aceea că ele dispun de capacitatea unei dezvoltări și perfecționări pe viitor și a unei treceri libere dintr-o sferă a muncii productive la alta. Această capacitate este condiționată de caracterul conștient al însușirii lor și de legătura strânsă cu învățământul teoretic.

Astfel, politehnizarea învățământului în școala medie înseamnă, în primul rând, legătura strânsă, adâncă și multilaterală a studiului teoretic al bazelor științelor cu practica. Totodată, abilitățile și deprinderile muncii productive căpătate de elevi în procesul învățământului politehnic trebuie să poarte un caracter larg și generalizat, iar nu unul strict meșteșugăresc, — politehnic și de cultură generală, nu unul special și profesional. Când se spune că învățământul politehnic înseamnă însușirea bazelor teoretice ale obiectului de studiu respectiv și a deprinderilor de a le aplica practic, aceasta nu înseamnă cătuși de puțin cerința ca noțiunea de practică să se limiteze numai la domeniul producției. Dimpotrivă, aceasta înseamnă că sarcina învățământului politehnic constă anume în aceea ca să învețe în general a aplica datele teoretice ale bazelor științifice în rezolvarea *oricărei* probleme practice.

Politehnizarea învățământului în școala medie nu trebuie să depășească nici în cea mai mică măsură caracterul ei de cultură generală. Și acest scop se va atinge printr-o legătură indisolubilă a muncii productive cu studiul bazelor științelor de către elevi.

Învățământul politehnic astfel înțeles trebuie să atingă predarea tuturor obiectelor de învățământ ale școlii medii de cultură generală. Este delă sine înțeles că diferitele obiecte vor fi legate de învățământul politehnic în mod diferit și într-o măsură diferită. Evident că deosebit de strâns și nemijlocit vor fi legate de învățământul politehnic obiecte ca: fizica, chimia, științele naturii, matematica, desenul și desenul linear.

O situație specială în învățământul politehnic din școala medie trebuie să aibă predarea limbii materne și a celei străine.

Una din sarcinile principale ale învățământului politehnic constă în aceea de a-i învăța pe copii să mânuiască instrumentele elementare ale muncii productive. Prin aceste instrumente trebuie să înțelegem nu numai instrumentele obișnuite de lucru, ci, în general, toate instrumentele și mijloacele, deoarece învățarea mânării lor este importantă pentru fiecare membru al societății comuniste. Printre aceste instrumente și mijloace trebuie să considerăm, în primul rând, limba.

I. V. Stalin arată că: « Tocmai pentru asta și există limba, tocmai pentru asta a și fost creată, ca să servească societății, luată în întregime, ca mijloc de comunicare între oameni. . . »¹. « În această privință, limba, deosebindu-se

¹ I. Stalin, *Marxismul și problemele lingvisticii*, Editura pentru literatură politică, 1953, p. 8.

principal de suprastructură, nu se deosebește însă de uneltele de producție, de mașini, să zicem, care sunt la fel de indiferente față de clase ca și limba și care pot servi în egală măsură atât orânduirea capitalistă, cât și cea socialistă »¹.

Limba, ne învață I. V. Stalin, « este legată nemijlocit de activitatea de producție a omului și nu numai de activitatea de producție, ci și de oricare altă activitate a omului, în toate sferile muncii sale dela producție la bază, dela bază la suprastructură »².

În definiția sa clasică a limbii: « Limba este un mijloc, un instrument cu ajutorul căruia oamenii comunică între ei, fac schimb de idei și se înțeleg reciproc »³, I. V. Stalin subliniază importanța limbii ca instrument și mijloc de comunicare.

Totuși, definind limba ca instrument special, tovarășul Stalin în același timp previne să nu se identifice limba cu mijloacele de producție, arătând că între ele există o deosebire esențială, care « constă în faptul că uneltele de producție produc bunuri materiale, iar limba nu produce nimic sau „produce“ doar cuvinte »⁴.

Totuși, limba neproducând singură nici un fel de bunuri materiale, este în același timp un instrument necesar pentru legăturile dintre oameni în scopul producerii sociale a acestor bunuri. „...Fără o limbă—scrie tovarășul Stalin—înțeleasă de societate și comună pentru membrii ei, societatea își încetează producția, se destramă și încetează de a exista ca societate. În acest sens, limba, fiind un mijloc de comunicare, este în același timp și un instrument de luptă și de dezvoltare a societății“⁵.

Astfel, limba este un instrument special și totodată universal, indisolubil legat cu toate felurile de activitate a oamenilor. De aceea, însușirea unei limbi, ca instrument specific, constituie una din cele mai importante sarcini ale învățământului politehnic în școala medie de cultură generală.

Este absolut evident că asemenea instrument universal al legăturii reciproce dintre oameni este, mai întâi de toate, limba maternă. Fără îndoială, tocmai din această cauză limba maternă în școală este cel mai principal dintre obiectele de bază ale învățământului. Cea mai importantă sarcină a școlii este de a-i învăța pe copii să posede vorbirea scrisă și orală în limba maternă, să-i învețe să-și exprime corect ideile în această limbă și să înțeleagă corect vorbirea altor oameni.

¹ I. Stalin, *Marxismul și problemele lingvisticii*, Editura pentru literatură politică, 1953, p. 8.

² *Ibid.*, p. 10.

³ *Ibid.*, p. 20.

⁴ *Ibid.*, p. 34.

⁵ *Ibid.*, p. 21.

Totuși, sarcinile școlii de cultură generală în condițiile vieții internaționale contemporane impun elevilor obligația de a-și însuși bine nu numai limba maternă, dar și cel puțin o limbă străină. Realizarea învățământului mediu de zece ani, general și obligator în Uniunea Sovietică, va duce la aceea că toți cetățenii sovietici vor ști să citească într'o limbă străină. După cuvintele lui M. I. Kalilin, cunoașterea unei limbi străine va constitui unul din caracterele esențiale ale cetățeanului sovietic cult.

Însușirea unei limbi străine de către elevi prin școala medie de cultură generală prezintă importanță sub mai multe aspecte. În primul rând, aici trebuie să remarcăm importanța acesteia pentru cultura generală. Studiul unei limbi străine pe baza comparării ei cu limba maternă îi aduce pe elevi la înțelegerea justă a naturii și fondului limbii ca fenomen social special și la înțelegerea legilor sale interne de dezvoltare. După observația justă a Acad. L. V. Șcerba, limba maternă și cea străină, în strânsa lor legătură una cu cealaltă, constituie baza educației filologice în școala medie.

Procesul asimilării de către elevi a cunoștințelor, abilităților și deprinderilor la limba străină se desfășoară la ei la un nivel mai ridicat de conștiințozitate decât procesul analog la limba maternă. Elevii își însușesc vorbirea corectă în limba maternă înainte de școală, necunoscând încă gramatica limbii. Dar vorbirea în limba străină, deprinderea de a citi, a înțelege și a traduce texte străine, elevii și-o însușesc cu ajutorul gramaticii, pe calea comparării fenomenelor și faptelor limbii care se studiază cu fenomenele și faptele analoge din limba maternă. Acad. L. V. Șcerba încă din 1915 scria că limba străină obligă la pătrunderea textului și la citirea lui cu atenție și nu permite lectura lui superficială, după cum se întâmplă adesea la citirea în limba maternă. Astfel, elevii învață altfel o limbă străină decât limba maternă și altfel o posedă.

Limba maternă facilitează elevilor sarcina însușirii limbii străine într'o măsură imensă. La rândul său, studiul conștient al limbii străine exercită influența cea mai pozitivă asupra dezvoltării la elevi a deprinderilor și abilităților la limba maternă. Elevii realizează un transfer destul de vast de cunoștințe, deprinderi și abilități din domeniul limbii străine în cea maternă.

Limba maternă și limba străină trebuie considerate ca mijloace și instrumente speciale importante pentru realizarea învățământului politehnic în școala medie. Posedarea completă și efectivă a limbii materne și a celei străine este unul din componentii obligatorii ai învățământului politehnic.

Realizarea învățământului politehnic în școala medie va imprima inevitabil pecetea sa specială asupra studiului limbii materne și a limbii străine. Mai întâi de toate, aici trebuie să remarcăm faptul că învățământul politehnic va condiționa o legătură mai vastă a limbii cu variatele aspecte ale activității elevilor. Limba se va include activ în activitatea lor practică, îi va ajuta să-și însușească anumite abilități și cunoștințe.

Politehnizarea școlii medii va formula cerințe cu mult mai înaintate și mai vaste față de deprinderea elevilor de a citi în limba maternă și în limba străină. Un loc anumit în programul de citire al elevilor îl va ocupa literatura de popularizare științifică asupra tuturor problemelor care pot să intereseze băieții și fetele din clasele superioare ale școlii. Elevii vor trebui de asemenea să învețe să citească și să asimileze textele în limba străină la toate acele obiecte din școala medie față de care ei au un interes deosebit și care sunt legate cu acele feluri de activitate către care ei manifestă o înclinație deosebită.

Asemenea program vast de citire în limba străină va stimula pe elevi să studieze stilurile limbii de popularizare științifică și ale literaturii beletristice. Munca elevilor din clasele superioare asupra textelor străine va trebui de aceea să cuprindă analiza stilistică și traducerea stilistico-literară, care asigură o înțelegere justă a conținutului acestor texte.

Învățământul politehnic va reclama de asemenea ca elevii să-și însușească metoda muncii intelectuale de sine stătătoare, în primul rând a muncii metodice asupra textelor. Insușirea metodei muncii intelectuale este necesară atât pentru munca ce-i așteaptă în școala superioară, cât și pentru munca de producție a celor care după terminarea școlii medii vor trec^e la munca practică.

Insușirea metodei muncii intelectuale individuale trebuie să se lege strâns de elevi cu metoda muncii asupra textelor. Elevii trebuie să învețe a munci asupra diferitelor feluri de texte, aplicând totodată diferite procedee și sisteme de lucru, în funcție de diferite scopuri ale citirii. Citirea individuală de către elevi a literaturii în limba străină trebuie să servească scopurile autodidactice și să poarte un caracter instructiv și practic, reflectând în alegerea textelor în însuși caracterul citirii interesele și înclinațiile elevilor și contribuind la formarea orientării lor profesionale.

Cele mai importante deprinderi în munca individuală asupra textelor străine în original trebuie considerate următoarele:

a) Deprinderea de a citi textele străine în scopul orientării generale asupra conținutului lor și a aprecierii lor în general. Acest caracter al muncii asupra textelor este de obicei legat de studierea literaturii și se caracterizează printr'un tempo de citire foarte rapid. Viteza de citire necesară pentru aceasta se poate obține în urma unor exerciții speciale ale elevilor în acest gen de citire-studiere. Totodată, este foarte important de a urmări ca elevii să prindă ideile principale și cele fundamentale ale textului și să-i înțeleagă fondul. Pe baza acestei examinări fugitive, la elevi trebuie să se formeze o apreciere generală asupra textului dat și să se determine metoda activității continue asupra lui, dacă este cazul și să se recunoască că textul merită atenție.

b) Deprinderea de a citi texte străine cu scopul de a găsi și a scoate din ele diferite idei și principii speciale pentru folosirea lor teoretică și practică.

Pentru atingerea acestui scop este foarte important să se înțeleagă logica cărții sau a articolului, evoluția gândirii autorului, imaginea clară a structurii ei și căutarea ideilor tocmai acolo unde ele trebuie să se afle.

c) Deprinderea de a citi textele străine cu scopul de a înțelege și a efectua indicațiile, temele, instrucțiile concrete și altele ce s'ar cuprinde în ele. Un astfel de caracter al citirii reclamă deprinderea de a se descurca în amănunte, fără a pierde din vedere întregul și a lega vorba cu fapta în mod organic.

Această deprindere este cea mai importantă în munca cu textele științifice și a celor de popularizare științifică, care vorbesc despre legătura științei cu practica. Ca exemplu de texte care reclamă asemenea muncă pot servi descrierile de tot felul (cum să faci singur un aparat de radio, un televizor, să construiești un aparat oarecare etc.).

d) Deprinderea de a citi cu scopul de a înțelege și a aprecia dezvoltarea logică a ideii, justiției și puterii de convingere a argumentelor, suficiența întemeiere a deducțiilor și altele.

Rezolvarea cu succes, în clasele superioare ale școlii medii, a sarcinilor de învățare a citirii într-o limbă străină, trebuie să-i apropie pe elevi cu totul de etapa următoare, în care citirea literaturii străine devine unul din importante elemente componente ale activității individuale creatoare a băieților și fetelor care au terminat școala — fie aceasta într-o școală superioară specială sau în orice domeniu al activității practice. Asemenea citire reclamă deprinderea de a ieși din limitele textului, deprinderile de a rezolva mai departe, individual, principiile de bază ale autorului, de a completa pentru el ceea ce i-a scăpat sau ce nu a făcut el, de a scoate în locul lui deducțiile pe care el nu le-a făcut, dar care trebuie să rezulte din principiile lui, de a vedea consecințele cele mai importante care rezultă din părerile lui, și altele.

Deși e absolut evident că această etapă în dezvoltarea deprinderilor și abilităților de a citi în mod critic și creator textele străine se află în afara cadrului școlii medii de cultură generală, totuși aceasta din urmă trebuie să-i facă pe elevi să cunoască mijloacele și procedeele de bază ale acestui fel de lucru asupra lor. Școala, în același timp, trebuie să nu uite că această capacitate a activității intelectuale creatoare și individuale, a mișcării gândirii individuale, se dezvoltă în munca productivă. De aceea, învățământul politehnic trebuie să fie foarte strâns legat cu deprinderea de a citi textele străine în mod critic și creator¹. La rezolvarea acestei sarcini importante, dar și foarte complicate, trebuie să ținem minte cuvintele lui Ușinski că este rău să se studieze cuvintele fără cunoașterea obiectelor pe care le reprezintă, de asemenea că este rău să se studieze și obiectele fără cunoașterea cuvintelor.

Este cu totul evident că răspunderea pentru dezvoltarea deprinderilor și abilităților citirii individuale la elevii de școală medie o poartă în primul

¹ Dar cea mai bună formă a atitudinii critice a elevilor față de literatura de popularizare științifică în limba străină este verificarea ei în practică, munca de producție.

rând profesorii de limbă maternă și cei de limbă străină. În același timp totuși, trebuie să avem în vedere și acel fapt indiscutabil că la orele de limbă maternă și străină elevii își însușesc doar metoda generală a muncii intelectuale individuale asupra textelor, iar profesorii dela diferite discipline școlare trebuie să le desvolte mijloacele și procedeele concrete de lucru asupra textelor speciale de popularizare științifică.

Una din principalele sarcini ale învățământului politehnic constă în asigurarea condițiilor pentru libera alegere a profesiei de către elevii care termină școala medie. Predarea limbii străine trebuie de asemenea să fie strâns legată de aceste sarcini.

La rezolvarea problemei referitoare la alegerea liberă a profesiei de către cei care termină școala medie, trebuie să se aibă în vedere că însăși limba străină reprezintă un domeniu special al activității practice profesionale, foarte atrăgătoare pentru adolescenți, mai ales pentru fete. În Uniunea Sovietică peste 10.000 de oameni se înscriu în fiecare an la institutele și facultățile de limbi străine, rezolvând pe această cale problema alegerii profesionale. Milioane de cetățeni sovietici studiază în școli superioare și la diferite cursuri limbi străine, ținând seamă și de interese teoretice, și de considerații practice. Genialele lucrări ale lui I. V. Stalin asupra problemelor de lingvistică au trezit la oamenii sovietici un mare interes pentru studiul teoretic și practic al limbilor.

De aceea, școala, organizând cunoașterea de către elevi a celor mai importante și fundamentale profesii, trebuie să includă în numărul lor și acele profesii care sunt legate direct și nemijlocit cu limba. E cu totul firesc ca profesorii de limba maternă și cei de limbi străine să exercite o anumită influență asupra alegerii de către mulți dintre elevii lor a profesiei pedagogice sau a altei profesii, legate într'un fel sau altul cu limba, la fel după cum profesorii de fizică și matematică vor exercita o influență corespunzătoare asupra alegerii de către alți elevi a profesiilor în legătură cu aceste obiecte.

Învățământul politehnic trebuie să se lege strâns de alegerea justă și bazată pe știință a profesiei de către elevi. Aceasta obligă școala să realizeze o orientare profesională a elevilor, să le facă cunoscute principalele trăsături caracteristice și particularitățile celor mai importante profesii. Cunoașterea elevilor de către profesori trebuie să fie întreprinsă de profesorii dela toate obiectele, legând aceasta în mod organic de studierea disciplinelor respective.

Profesorii de limbi dispun de condiții deosebit de prielnice pentru rezolvarea cu succes a acestei probleme importante și complicate. Limba este legată în mod deosebit cu producția și munca de producție prin literatura beletristică și cea de popularizare științifică. Această legătură se desvăluie foarte clar în literatura noastră beletristică sovietică, care își propune în mod conștient sarcina nobilă de a arăta pe oamenii sovietici în munca lor creatoare de con-

struire a societății comuniste fără clase. Literatura noastră beletristică, prezentând cititorilor principalele țeluri ale profesiilor, ajută pe această cale tinerilor sovietici să rezolve just problema alegerii libere a profesiilor.

Până în prezent, literatura pentru citirea individuală în limba străină de către elevii școlii medii se limita aproape exclusiv la opere beletristico-literare.

În realizarea învățământului politehnic, se va păstra de sigur studiul literaturii beletristice de către elevi.

Totuși, în învățământul politehnic, citirea în limba străină va fi considerabil lărgită pe seama literaturii de popularizare științifică, care aduce la cunoștința elevilor ramurile principale ale industriei, agriculturii, transportului, științei, artei și altele. Natural că elevii își vor alege pentru citire o asemenea literatură al cărei conținut va corespunde intereselor și înclinațiilor ce se formează la ei.

La realizarea măsurilor legate de învățământul politehnic trebuie să se ia în considerare greșelile ce s'au comis în școală între anii 1930 și 1940.

Atunci politehnizarea era considerată ca principala și singura sarcină a școlii. Această sarcină se realiza adesea pe seama sarcinii de cultură generală și pe seama predării bazelor științelor. De altfel, înțelegerea justă a învățământului politehnic nu admite opunerea lui scopurilor de cultură generală în școala medie.

La predarea tuturor obiectelor, printre care și a limbilor străine, politehnizarea este înlocuită printr'un tehnicism îngust. În studierea limbii străine, aceasta se manifesta prin aceea că elevii citeau textele cu caracter tehnic asupra diferitelor ramuri de industrie, își însușeau terminologia științifică și învățau să facă traduceri tehnice.

Printre altele, după cum a arătat munca sectorului de metodică a limbilor străine dela Institutul metodelor de învățământ al Academiei de Științe pedagogice, pentru întocmirea unui dicționar minimal, termenii speciali tehnici și științifici dispun de o greutate specifică relativ mică în vocabularul general al limbii, și în urma acestui fapt terminologia tehnică nu îngreuiază prea tare înțelegerea de către elevi a textelor tehnice de popularizare științifică, și chiar a celor speciale.

O importanță mult mai mare are stilul textelor de popularizare științifică, a cărui cunoaștere este importantă pentru înțelegerea corectă a conținutului lor.

Totuși, în loc ca elevii să cunoască unele particularități stilistice ale textelor străine de popularizare științifică, școala îi obligă să-și însușească procedeele standard ale muncii asupra textelor tehnice speciale, care constau în înlocuirea mecanică a formelor gramaticale și a construcțiilor din limba străină cu formele și construcțiile analoge din limba maternă (așa numita « tehnică a traducerii »).

Trăsătura caracteristică a predării limbilor străine în acea perioadă era și faptul că dela elevi nu se cerea cunoașterea și înțelegerea acelui domeniu al tehnicii sau producției la care se refereau textele, iar fondul muncii consta într-o simplă înlocuire a mijloacelor limbii străine prin mijloacele limbii ruse.

Natural că o asemenea studiere a limbii străine nu avea nici o legătură reală cu învățământul politehnic și își pierdea totodată orice importanță de cultură generală.

Care sunt cele mai apropiate și mai importante sarcini care se pun profesorilor de limbi străine în legătură cu realizarea învățământului politehnic în școala medie? Ce trebuie făcut pentru ca acest sector al muncii didactice din școala medie să nu rămână în urma mișcării progresive a școlii în sensul indicat în Hotărârile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și în lucrarea tovarășului Stalin « Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S. »?

Mai întâi de toate, trebuie să se organizeze în revista « Inostrannîe iaziki v škole » o largă desbatere a tuturor problemelor care sunt legate de realizarea învățământului politehnic în școala medie. Este foarte important ca redacția revistei să îndrepte cu îndemănare această desbatere asupra problemelor celor mai importante și mai actuale și să tragă concluziile acestor debateri.

Este foarte important să se întocmească cel puțin un program de orientare a citirii literaturii în limbi străine de către elevii claselor superioare ale școlii medii, care corespunde noilor sarcini ale școlii politehnice de cultură generală.

Editurii didactico-pedagogice de Stat trebuie să i se dea sarcina de a edita în tiraj de masă în limbi străine literatura, conform cu programele elaborate și aprobate de Consiliul metodic-didactic al Ministerului Instrucțiunii R.S.F.S.R. Este necesar să se întocmească un plan de editare a acestei literaturi în cadrul planului cincinal actual.

Editura pedagogică de Stat trebuie să organizeze munca autorilor cu privire la elaborarea metodică a acestei literaturi (cu privire la adaptarea ei, la întocmirea comentariilor, dicționarelor etc.).

E necesar să se revadă și să se precizeze programele la limbile străine și să se pună în conformitate cu cerințele învățământului politehnic. Pe lângă aceasta, și nota explicativă a programelor trebuie să capete o completare corespunzătoare.

Este necesar să se modifice în același sens manualele de limbi străine, îndeosebi să se facă o alegere minuțioasă a textelor din manualele pentru clasele superioare. Este necesar să se cheme cei mai buni profesori ai școlii medii la elaborarea metodicii activității individuale a elevilor asupra textelor străine, în sensul pe care-l indică învățământul politehnic. Sectorului de metodică a limbilor străine de pe lângă Institutul metodelor de învățământ al Academiei de Științe pedagogice, trebuie să i se traseze sarcina de a studia această experiență a profesorilor, de a o analiza teoretic, de a o generaliza și publica.

Trebuie să se pună desbaterea problemelor predării limbilor străine în legătură cu învățământul politehnic la «lecturile pedagogice», regionale și pe întreaga Rusie, ce se organizează de Academia de Științe pedagogice.

Este necesar ca prin Institutele de perfecționare ale profesorilor și prin TIPKRRNO să se ia măsurile corespunzătoare pentru ca profesorii și metodiștii de limbi străine să cunoască noile sarcini pe care le pune în fața lor realizarea învățământului politehnic în școala medie.

Sarcini analoge trebuie să se traseze facultăților și institutelor de limbi străine care pregătesc cadre de profesori pentru școala medie. Realizarea învățământului politehnic în școala medie trebuie să-i determine să-și îndrepte privirile spre școală, să-i studieze nevoile și cerințele și să pregătească profesori de limbi străine pentru această școală.

O problemă deosebit de importantă pentru institutele și facultățile de limbi străine trebuie să se considere prelucrarea problemelor de studiere, de către studenți, a metodei muncii intelectuale individuale. În prezent, acestor probleme nu li se acordă aproape nici o atenție. De altfel, învățământul politehnic le pune în centrul atenției școlii, iar profesorii de limbi străine sunt chemați să joace un rol principal în rezolvarea lor.

Cea mai importantă hotărîre a Congresului al XIX-lea al Partidului pentru școala noastră medie este hotărîrea asupra realizării învățământului politehnic. Această hotărîre trebuie să mobilizeze toate forțele creatoare ale școlii capabile să rezolve cu succes această măsură importantă. Profesorii de limbi străine care sunt călăuziți de ideile generale ale marelui Stalin exprimate în lucrările sale «Marxismul și problemele lingvisticii» și «Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.» trebuie să considere ca o chestiune de conștiință și cinste rezolvarea cu succes a acelor sarcini pe care le pune înaintea lor realizarea învățământului politehnic în școala medie.

Ei trebuie să arate că învățământul politehnic este un nou și puternic stimulent pentru perfecționarea în viitor a întregii munci de educație nouă în școala medie. Realizarea învățământului politehnic va exercita influența cea mai pozitivă atât asupra viitoarei perfecționări a metodicii predării limbilor străine, cât și asupra ridicării calității însușirii lor de către elevi.